Pr. Teofil Pârâian - Întâmpinările Domnului şi întâmpinările omului

Întâmpinarea Domnului (2 februarie):

https://www.academia.edu/43189250/%C3%8Ent%C3%A2mpinarea_Domnului_2_februarie_

https://archive.org/details/intampinarea-domnului_202202

***

Materiale despre Întâmpinarea Domnului:

https://independent.academia.edu/emystea/%C3%8Ent%C3%A2mpinarea-Domnului-(2-februarie)

https://archive.org/details/@steaemy?query=%C3%8Ent%C3%A2mpinarea+Domnului+

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=%C3%8Ent%C3%A2mpinarea+Domnului+

***

Sfântul şi dreptul Simeon şi Sfânta Ana, proorociţa:

https://www.academia.edu/43189327/Sf%C3%A2ntul_%C5%9Fi_dreptul_Simeon_%C5%9Fi_Sf%C3%A2nta_Ana_prooroci%C5%A3a_3_februarie_

https://archive.org/details/sf.-simeon-si-ana_202202

&&&

Cinstiţi părinţi, iubiţi fraţi şi iubiţi credincioşi, suntem încă în cuprinsul sărbătorii Întâmpinarea Domnului.

La sfintele slujbe auzim mereu cuvinte care ne amintesc despre întâmpinarea pe care i-au făcut-o Domnului Hristos dreptul Simeon şi prorociţa Ana. Se amintesc cuvintele pe care le-a spus dreptul Simeon când L-a luat în braţe pe Mântuitorul lumii, Cel aşteptat şi dorit de el să-L vadă, se spun cuvinte din care înţelegem bucuria pe care a avut-o dreptul Simeon, şi chiar zicem:, Veseleşte-te şi tu bătrânule drepte, cel ce ai primit în braţe pe Eliberatorul sufletelor noastre, Cel ce ne-a dăruit nouă şi Învierea!”

Ne gândim la toate acestea, dar ar trebui să ne mai gândim şi la alte întâmpinări, şi mai ales la întâmpinările pe care I le facem noi Domnului Hristos sau la întâmpinările pe care ni le face Domnul Hristos nouă. Când e vorba de o întâmpinare e vorba de o întâlnire, de o ieşire în calea cuiva sau de ieşirea cuiva în calea noastră. Se întâmplă şi una, şi alta. Şi noi Îi ieşim în calea Mântuitorului, şi El iese în calea noastră.

Domnul Hristos, când era prunc de patruzeci de zile şi a fost dus în templul din Ierusalim, S-a întâlnit cu dreptul Simeon, care a fost îndemnat de Duhul Sfânt să meargă atunci la templul din Ierusalim.

Despre dreptul Simeon ştim că era un om drept şi temător de Dumnezeu, că Duhul Sfânt era asupra lui. Dacă ne gândim la aceste cuvinte, ar trebui să ne cercetăm şi pe noi înşine dacă suntem ca dreptul Simeon, adică dacă avem frică de Dumnezeu, dacă suntem şi noi cu dreptatea pe care o avea dreptul Simeon. Ce înseamnă să fii drept? Înseamnă să fii aşa cum te vrea Dumnezeu, să fii aşa cum au fost drepţii dumnezeieşti părinţi Ioachim şi Ana, cum au fost drepţii Zaharia şi Elisabeta, adică împlinitori ai poruncilor lui Dumnezeu, a tot ce este după voia lui Dumnezeu.

Din cuvintele Domnului Hristos: De nu va prisosi dreptatea voastră mai mult decât a cărturarilor şi a fariseilor, nu veţi intra în Împărăţia cerurilor: înţelegem că , dacă fariseii şi cărturarii aveau dreptatea lor, o dreptate din afară - ei, care dădeau zeciuiala din chimen, din mărar şi din izmă, dar uitau părţile mai grele ale legii: dreptatea, mila şi credinţa - există şi o parte creştină, care este mai presus de dreptatea cea din afară, este o dreptate lăuntrică, este o împlinire a voii lui Dumnezeu înlăuntrul nostru. Pentru aceasta a spus Domnul Hristos: să curăţim partea dinlăuntrul paharului şi a blidului, ca toate să fie curate.

Dreptul Simeon era temător de Dumnezeu, în înţelesul că nu era nepăsător, indiferent, fără grijă de a-I sluji lui Dumnezeu, şi nu în înţelesul că s-ar fi simţit cumva asuprit de Dumnezeu. N-avea cum să se simtă asuprit de Dumnezeu şi să aibă o teamă de Dumnezeu cum au răufăcătorii faţă de judecători, ci e vorba de o sfială, de o consideraţie faţă de Dumnezeu.

Dreptul Simeon a fost primitor de Dumnezeu, pentru că l-a primit în braţe pe ,,Eliberatorul sufletelor noastre, Cel ce ne-a dăruit nouă şi Învierea”. Fiecare dintre noi trebuie să fie primitor de Dumnezeu şi, de fapt, suntem primitori de Dumnezeu atunci când Îl primim pe Domnul Hristos în sufletul nostru, prin cuvântul pe care ni-l spune, şi când ne silim să împlinim cuvântul pe care Domnul Hristos l-a spus, ca un cuvânt veşnic dătător de viaţă, ca un cuvânt al adevărului. Despre cuvintele Sale, Domnul Hristos a spus:Cerul şi pământul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece”. Aşa trebuie să ne gândim la cuvântul Mântuitorului, ca la un cuvânt veşnic, un cuvânt care rămâne şi este acelaşi pentru totdeauna, ca la un cuvânt îndemnător la iubire, la iertare, la răbdare, la bunătate, cuvânt îndemnător la tot ce e frumos şi bun. Aşa este cuvântul Domnului Hristos prin care El vine către noi.

Cel ce vă primeşte pe voi, pe Mine Mă primeşte, şi cine Mă primeşte pe Mine, primeşte pe Cel ce M-a trimis pe Mine, a zis Domnul Hristos, vorbind cu ucenicii Săi.

***Sfântul Marcu Ascetul*, în Filocalie spune: „Cel ce primeşte cuvântul Cuvântului lui Dumnezeu primeşte pe Dumnezeu Cuvântul”.** Adică acela primeşte învăţătura Mântuitorului nostru Iisus Hristos primeşte totodată şi pe Domnul Hristos Însuşi în sufletul său. În felul acesta putem fi şi noi primitori de Dumnezeu.

Dreptul Simeon a fost primitor de Dumnezeu că L-a primit în braţe pe Domnul Hristos. Noi în braţe nu-l putem primi.

- ⇒ *Putem să cădem la picioarele Lui ca femeile mironosiţe pe care le-a întâmpinat Domnul Hristos, care au cuprins picioarele Mântuitorului nostru Iisus Hristos,*
- ⇒ *putem să stăm la picioarele Domnului Hristos cu supunere, ca femeia păcătoasă care a udat cu lacrimi cinstitele Sale picioare.*
- ⇒ *Putem să-l întâmpinăm şi noi pe Domnul Hristos cum l-au întâmpinat cei zece leproşi care au primit vindecare.*
- ⇒ *Putem să-L primim pe Domnul Hristos în fiinţa noastră împărtăşindu-ne cu dumnezeieştile, sfintele, prea curatele, nemuritoarele, cereştile şi de viaţă făcătoarele Taine.*
- ⇒ *Putem să fim aproape de Domnul Hristos cu gândurile noastre, cu gândul la Mântuitorul nostru Iisus Hristos.*
- ⇒ *Putem să-L căutăm pe Domnul Hristos în conştiinţa noastră, în adâncurile inimii noastre şi, dacă avem inima curată, ni Se arată El Însuşi, după cuvântul pe care l-a spus: Cel ce are poruncile Mele şi le păzeşte, acela este care Mă iubeşte; iar cel ce Mă iubeşte pe Mine va fi iubit de Tatăl Meu şi-L voi iubi şi Eu şi Mă voi arăta lui.*

Toate acestea sunt nişte lucruri la care ar trebui să ne gândim mereu.

Întâmpinarea Domnului nostru Iisus Hristos nu trebuie să fie numai în vremea hotărâtă calendaristic pentru ea, adică începând din 1 februarie până la 9 februarie inclusiv, ci ar trebui să ne gândim mereu la Întâmpinarea Domnului Hristos. Şi mai ales să ne gândim şi la întâmpinarea cea de la sfârşit, când Domnul Hristos va veni, aşa cum a spus El Însuşi, pe norii cerului, şi-L vor vedea atunci toţi, pentru că Se va arăta, cum se arată fulgerul de la răsărit până la apus. Va fi de evidentă tuturor, nu va trebui să ne spună cineva că a venit Domnul Hristos, pentru că toată lumea va şti că el este.

Să ne gândim şi la întâmpinarea de la judecata particulară, de la Judecata de Apoi. Este şi o judecată milostivă, cum spunea părintele Arsenie, judecata de la Sfânta

Spovedanie, când de asemenea Îl întâmpinăm pe Domnul Hristos, recunoscându-ne stările noastre negative, de nedeplinătate, de deviere de la bine, bineînţeles cu dorinţa ca aceasta să dispară din viaţa noastră şi să mergem înainte cu încredere în bine, înmulţind binele şi bucuria pentru noi şi pentru cei din jurul nostru.

Să fim primitori de Dumnezeu, să-L întâmpinăm pe Mântuitorul nostru Iisus Hristos, să primim întâmpinările Lui prin cuvintele pe care ni le spune şi care au rămas în Sfânta Evanghelie.

Să primim întâmpinările Domnului Hristos cu care ne împărtăşim, să întâmpinăm pe Domnul nostru Iisus Hristos cu rugăciunile noastre, cu plecarea de minte - ,,capetele voastre Domnului să le plecaţi”- să ne supunem cu mintea, să avem mintea care se supune fără discuţie, mintea care dă dreptate lui Dumnezeu, care doreşte să aibă stăpân pe Mântuitorul nostru Iisus Hristos. Să ne cercetăm sub această latură, să ne întrebăm dacă suntem şi cât suntem de doritori să-L întâmpinăm pe Domnul Hristos sau să ne întâmpine El pe noi.

Să ne gândim la toate acestea şi să-I facem loc Domnului Hristos în inima noastră, unde El vrea să locuiască împreună cu Tatăl Ceresc, după cuvântul spus de Domnul Hristos: Cel ce păzeşte cuvintele Mele, iubit va fi de către Tatăl Meu, şi-l voi iubi şi Eu, şi vom veni la el, şi la el Ne vom face locaş.

Să ne cercetăm dacă suntem în credinţă, şi mai ales să ne cercetăm dacă, întradevăr, Dumnezeu-Tatăl, Dumnezeu-Fiul şi Dumnezeu Duhul Sfânt sunt în inima noastră în chip sfinţit. Şi dacă este aşa, suntem fericiţi, iar dacă nu este aşa, să ne silim ,, să ne curăţim simţirile ca să vedem pe Hristos strălucind, cu neapropiată lumina Învierii. Şi bucuraţi-vă, zicând;,, Luminaţi să-L auzim”, cântându-I cântare de biruinţă”. Aşa se spune la Paşti, aşa trebuie să spunem şi noi cât de des cu putinţă, ca un îndemn pentru noi înşine, să ne curăţim simţirile. Căci numai dacă ne curăţim simţirile vedem pe Hristos, iar dacă nu ne curăţim simţirile, vedem ce ne aduc simţirile noastre în conştiinţa noastră.

Să ne gândim la lucruri de felul acesta şi să ne încredinţăm că Dumnezeu este cu noi, că Fiul lui Dumnezeu S-a făcut om ca să fie aproape de noi, să ne întâmpine pe noi, să-l putem întâmpina şi noi, şi să ne ajute Bunul Dumnezeu la aceasta, prin rugăciunile dreptului Simeon, ale proorociţei Ana, ale Maicii prea curate şi ale dreptului Iosif, ale tuturor sfinţilor ca să avem bucuria întâlnirii cu Domnul Hristos şi să putem şi noi să spunem :,,Am văzut pe Domnul!” Amin.

Mărire Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh! Amin.

Acatistul dreptului Simeon

prăznuire la 3 februarie

Dreptul Simeon este cinstit în mod deosebit pentru taina sa de a fi „împlinirea” venirii lui Hristos. „Aşteptarea” sa, după tradiţie, a vreo „trei sute de ani”, i-a dat o „sfinţenie” pe aceeaşi măsură, ce i-a rămas ca dar, din care se împărtăşesc toţi credincioşii. Este chipul „bătrânului înţelept nemuritor” şi totodată al „Marelui Părinte al lumii, care a primit chiar pe Dumnezeu în braţe”. Cei care jinduiesc după „ocrotirea părintească” îl au ca sfânt de mare evlavie şi îi fac Acatistul des.

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat.
Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

După obişnuitul început se zice troparul din Minei, apoi:

Condacul 1

Taina cea din veac ascunsă Cerul şi Pământul o aşteptau să se arate şi prooroceştile Scripturi o vesteau, dar împlinirea tu, bătrânule drept, o adevereşti, bucurând întreaga lume, care îți cântă: ***Veseleşte-te, bătrânule drept Simeoane, împlinirea aşteptării venirii lui Hristos!***

Icosul 1

Păcatul amar, prin care Raiul s-a pierdut, cu lacrimi şi suspine faţa lumii a brăzdat, şi doar aşteptarea făgăduinţei dumnezeieşti a venirii Izbăvitorului o scânteie de nădejde îi mai dă.
Veseleşte-te, că ai văzut marea împlinire;
Veseleşte-te, că s-au adeverit proorocirile;
Veseleşte-te, că s-au împlinit Scripturile;
Veseleşte-te, că aşteptarea grea acum se sfârşeşte;

Veseleşte-te, că întunericul păcatului acum se risipeşte;
Veseleşte-te, că Lumina dumnezeiască răsare;
Veseleşte-te, că însuşi Soarele se arată;
Veseleşte-te, bătrânule drept Simeoane, împlinirea aşteptării venirii lui Hristos!

Condacul al 2-lea

Ca să se vestească lumii întregi făgăduinţa dumnezeiască a venirii marelui Mântuitor, Scripturile proorocilor în limba greacă s-au tradus de către cei șaptezeci de învăţaţi, între care şi tu erai, ca unul ce cântai: ***Aliluia!***

Icosul al 2-lea

Ajuns la proorocul ce zice: „Fecioara va lua în pântece", aceasta tu ai schimbat şi, minunat, iarăşi cuvântul de taină se întregea, ca o „pecete de neşters".
Veseleşte-te, înţeleptule, umbrit de Sfântul Duh;
Veseleşte-te, cel prin care taina nu s-a pierdut;
Veseleşte-te, cel prin care şi mai mult s-a vestit;
Veseleşte-te, părtaşul prooroociei celei mari;
Veseleşte-te, cel ales ca mărturie;
Veseleşte-te, mărturisitorul cel încercat;
Veseleşte-te, încredinţarea cea întru totul;
Veseleşte-te, bătrânule drept Simeoane, împlinirea aşteptării venirii lui Hristos!

Condacul al 3-lea

Și ca să se adeverească şi mai mult, har mare ţi s-a dăruit, ca să „nu mori" până la împlinirea cea de nespusă cântare de: ***Aliluia!***

Icosul al 3-lea

Har greu de ani împovăraţi ai purtat, timp în care taina întrupării Fiului lui Dumnezeu tot mai mult ţi s-a întipărit şi adâncurile firii le-a prefăcut.
Veseleşte-te, cel umplut de taină dumnezeiască;
Veseleşte-te, cel pătruns de har;
Veseleşte-te, prefacerea cea peste fire;
Veseleşte-te, trâmbiţa cuvântului ascuns;
Veseleşte-te, deschiderea peceţilor Cărţii vieţii;
Veseleşte-te, scoaterea din chivot a „Tablelor Legii";
Veseleşte-te, că noile table se scriu;
Veseleşte-te, bătrânule drept Simeoane, împlinirea aşteptării venirii lui Hristos!

Condacul al 4-lea

Poporul lui Israil, de însăşi orânduirea dumnezeiască ales, aştepta cu înfrigurare marea făgăduinţă a venirii lui Mesia, în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 4-lea
Prin Duhul cel PreaSfânt, Cuvântul dumnezeiesc tot mai mult se vestea şi proorocirile nu mai conteneau, dar nimeni nu ştia împlinirea vremii.
Veseleşte-te, cel dintre drepţii lui Israil;
Veseleşte-te, proorocule de taină;
Veseleşte-te, vasul curat al revărsării de sus;
Veseleşte-te, paharul dumnezeieştii băuturi;
Veseleşte-te, sămânţa ţarinei celei noi;
Veseleşte-te, rodirea Pomului vieţii;
Veseleşte-te, vestitorul pâinii trupului lui Hristos;
Veseleşte-te, bătrânule drept Simeoane, împlinirea aşteptării venirii lui Hristos!

Condacul al 5-lea
La Templul din Ierusalim, adesea bătrânii poporului se adunau şi Scripturile sfinte le cercetau, şi în toate aşteptarea cea mare a venirii Izbăvitorului cu putere se vestea, în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 5-lea
Şi tu, dreptule Simeoane, cu tot mai multă tărie, venirea cea mare o mărturiseai, încât mulţi se minunau de taina pe care doar tu o ştiai.
Veseleşte-te, cel învăpăiat de dorul dumnezeiesc;
Veseleşte-te, cel înfocat de Duhul PreaSfânt;
Veseleşte-te, mintea cu ochii luminii;
Veseleşte-te, inima cu simţirea de sus;
Veseleşte-te, înţelepciunea, deodată minte şi simţire;
Veseleşte-te, priceperea ce pe toate le uneşte;
Veseleşte-te, iubirea de Dumnezeu ce pe toate le copleşeşte;
Veseleşte-te, bătrânule drept Simeoane, împlinirea aşteptării venirii lui Hristos!

Condacul al 6-lea
Tuturor le spuneai: venirea lui Mesia s-a împlinit, pregătiţi-I calea şi cu împodobire Scaunul cel înalt să fie gata, să-L întâmpinaţi în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 6-lea
Se bucurau mulţi, dar se şi îndoiau, că sorocul vremurilor nimeni nu-l poate socoti, dar tu o adeverire peste aceasta aveai.
Veseleşte-te, glasul cel netăcut al vestirii celei mari;

Veseleşte-te, preînchipuirea cea de taină;
Veseleşte-te, ivirea zorilor noi;
Veseleşte-te, întrevederea peste „hotarele lumii”;
Veseleşte-te, trecere peste „abisul” dintre Cer şi Pământ;
Veseleşte-te, zborul în „Lumea de dincolo”;
Veseleşte-te, arătarea celor nevăzute;
Veseleşte-te, bătrânule drept Simeoane, împlinirea aşteptării venirii lui Hristos!

Condacul al 7-lea
Anii păreau să treacă greu şi bătrâneţea te copleşea, dar tu cu şi mai multă vestire venirea dumnezeiască o prooroceai, în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 7-lea
Se minunau toţi cum anii cei mulţi ai bătrâneţii şi mai multă tărie de viaţă îţi dădeau, neştiind harul dumnezeiesc de care ai fost „legat”.
Veseleşte-te, legătura cea de sus;
Veseleşte-te, legământ al lucrării dumnezeieşti;
Veseleşte-te, întâlnirea cu voia de taină;
Veseleşte-te, şi răspunsul voii făpturii;
Veseleşte-te, credincioşie de întreagă fire;
Veseleşte-te, închinarea cea sfântă;
Veseleşte-te, sfinţenia cea dobândită;
Veseleşte-te, bătrânule drept Simeoane, împlinirea aşteptării venirii lui Hristos!

Condacul al 8-lea
Nimeni nu-ţi mai socotea anii, „bătrânul nemuritor” numindu-te, şi aşa pentru toţi te-ai făcut „părintele cel mare” al Iubirii dumnezeieşti, în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 8-lea
O, taină a chipului de Părinte, din care toate se nasc şi în care toate se întorc, cu acesta, dreptule Simeoane, asemănare făcându-te.
Veseleşte-te, noule Avraam, chipul de părinte;
Veseleşte-te, chipul de taină părintesc;
Veseleşte-te, părinte, braţe prea iubitoare;
Veseleşte-te, părinte, numele cel mai mare;
Veseleşte-te, părinte, chip dumnezeiesc;
Veseleşte-te, chipul lui Dumnezeu în făptură;
Veseleşte-te, părinte, în care toate se desăvârşesc;
Veseleşte-te, bătrânule drept Simeoane, împlinirea aşteptării venirii lui Hristos!

Condacul al 9-lea
Cu adevărat, doar o inimă nemărginită şi braţe de chip părintesc puteau primi pe Fiul lui Dumnezeu ce în lume venea, în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 9-lea
Peste anii mulţi şi grei, faţa ta cea îmbătrânită tot mai mult se lumina de o veselie nespusă, ca o adeverire a vestirii pe care o făceai.
Veseleşte-te, că mâhnirea păcatului s-a terminat;
Veseleşte-te, că bucuria Raiului iarăşi s-a ivit;
Veseleşte-te, că menirea lui Adam acum se înfăptuieşte;
Veseleşte-te, că Eva acum „şarpele" a biruit;
Veseleşte-te, că Fecioara pe însuşi Dumnezeu a întrupat;
Veseleşte-te, că fecioria cea aleasă se adevereşte;
Veseleşte-te, că Fiul dumnezeiesc descoperă pe Mama - Fecioara lumii;
Veseleşte-te, bătrânule drept Simeoane, împlinirea aşteptării venirii lui Hristos!

Condacul al 10-lea
„Bătrânul cel nemuritor şi vesel", aşa erai de toţi cunoscut, ca şi „înţeleptul Tainelor ascunse" şi „părintele iubirii pentru toţi", în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 10-lea
Şi cu adevărat, peste ani şi vremi, tot mai mult „vedeai marea apropiere", cum Cerul se pleca tot mai jos şi Pământul îşi deschidea braţele tremurânde.
Veseleşte-te, rugăciunea aşteptării de taină;
Veseleşte-te, chemarea neîncetată a nădejdii;
Veseleşte-te, chemarea cea dintre lacrimi şi plâns;
Veseleşte-te, raza de lumină printre neguri;
Veseleşte-te, şoaptă auzită doar de iubire;
Veseleşte-te, şoaptă ce revarsă tăcerea;
Veseleşte-te, bucuria deplină de sine însuşi;
Veseleşte-te, bătrânule drept Simeoane, împlinirea aşteptării venirii lui Hristos!

Condacul al 11-lea
Era o zi de iarnă, dar caldă şi luminoasă, şi tu dintr-odată, de duh învăpăiat, la Templu ai alergat şi cu glas mare împlinirea vestirii ai mărturisit, în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 11-lea
Fecioara cea mare a Lumii cu Pruncul dumnezeiesc, iată, a venit şi Templul din temelii s-a zguduit, şi întreg pământul s-a cutremurat.

Veseleşte-te, altar, că vine Cel Închinat;
Veseleşte-te, că vezi taina de la începutul lumii mult aşteptată;
Veseleşte-te, că vezi ce Moise n-a putut;
Veseleşte-te, adeverirea pe care proorocii doar au preînchipuit-o;
Veseleşte-te, că acum Scripturile se tâlcuiesc;
Veseleşte-te, că acum peceţile se desfac;
Veseleşte-te, că Cerul şi Pământul în uimire privesc;
Veseleşte-te, bătrânule drept Simeoane, împlinirea aşteptării venirii lui Hristos!

Condacul al 12-lea
Uitând de anii mulţi şi slăbiciunea bătrânească, mâinile în sus ai ridicat, pe Pruncul dumezeiesc în braţe ai luat, şi cu glas tunător ai mărturisit pe Cel mult dorit de Cer şi de Pământ, în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 12-lea
Deodată din adâncuri te-ai zguduit, când te-ai văzut tu făptura cu Dumnezeu cel întrupat în braţe, şi lacrimi şi bucurie şi rugăciune şi închinare şi iubire şi slujire, toate te-au năpădit.
Veseleşte-te, înfricoşată privelişte de uimire;
Veseleşte-te, icoană ce trebuia zugrăvită în Rai;
Veseleşte-te, chipul omului deodată cu chipul lui Dumnezeu;
Veseleşte-te, chipul lui Adam ce îmbrăţişează pe Dumnezeu;
Veseleşte-te, chipul lui Dumnezeu ce îmbrăţişează pe om;
Veseleşte-te, Cer şi Pământ, în îmbrăţişare cu Făcătorul;
Veseleşte-te, închinarea unirii a toate;
Veseleşte-te, bătrânule drept Simeoane, împlinirea aşteptării venirii lui Hristos!

Condacul al 13-lea (de trei ori)
Sfinte dreptule Simeoane, nu te-ai putut odihni decât în odihna întrupării lui Hristos, în care de acum te bucuri în veşnicie, de unde te rugăm şi noi, cei în nevoi, că chipul părintelui prea iubitor te ştim, în cântarea de: ***Aliluia!***

Se citesc apoi din nou:

Icosul 1
Păcatul amar, prin care Raiul s-a pierdut, cu lacrimi şi suspine faţa lumii a brăzdat, şi doar aşteptarea făgăduinţei dumnezeieşti a venirii Izbăvitorului o scânteie de nădejde îi mai dă.
Veseleşte-te, că ai văzut marea împlinire;
Veseleşte-te, că s-au adeverit proorocirile;

Veseleşte-te, că s-au împlinit Scripturile;
Veseleşte-te, că aşteptarea grea acum se sfârşeşte;
Veseleşte-te, că întunericul păcatului acum se risipeşte;
Veseleşte-te, că Lumina dumnezeiască răsare;
Veseleşte-te, că însuşi Soarele se arată;
Veseleşte-te, bătrânule drept Simeoane, împlinirea aşteptării venirii lui Hristos!

Condacul 1

Taina cea din veac ascunsă Cerul şi Pământul o aşteptau să se arate şi prooroceştile Scripturi o vesteau, dar împlinirea tu, bătrânule drept, o adevereşti, bucurând întreaga lume, care îți cântă: ***Veseleşte-te, bătrânule drept Simeoane, împlinirea aşteptării venirii lui Hristos!***

(Extras din cartea: Ieromonah Ghelasie Gheorghe - Imnografie II - Acatistier ediţie îngrijită şi adăugită de Ierom. Ghelasie şi Ierom. Valerian - Editura Platytera, Colecţia Isihasm)